

۴۰۸

روز بعد!

۱۴ ماه پس از فسخ قرارداد بیرانوند با پرسپولیس سرانجام فدراسیون فوتبال طی حکمی ۴ هزار کلمه‌ای این دروازه‌بان را ۴ ماه محروم کرد

سرانجام یکی از کشتدار ترین، عجیب ترین و بحث برانگیز ترین پرونده‌های قضایی تاریخ فوتبال ایران بسته شد.

روز ۳۰ خرداد ۱۴۰۳ علیرضا بیرانوند پیرو همان سندروم تابستانی عجیب خود، بار دیگر زیر میز زد و قراردادش با پرسپولیس را به طور یک طرفه فسخ کرد. باشگاه تهرانی از همان ابتدا سفت و سخت عقیده داشت این رفتار بیرو غیرقانونی بوده است، اما گلر تیم ملی زیر بار نمی‌رفت. به زودی خبر رسید بیرانوند با تراکتور به توافق نهایی رسیده و به این ترتیب او در کنار مهدی ترابی و دانیال اسماعیلی فر سر از تبریز در آورد. باور کردنی نیست که پیگیری این پرونده چیزی حدود ۱۴ ماه طول کشید و پس از کش و قوس‌های فراوان، سرانجام فدراسیون رضایت داد حکم را صادر کند؛ یک رأی تقریباً ۴ هزار کلمه‌ای که در آن اعلام شده بیرانوند ۴ ماه محروم است و حدود ۲۷ میلیارد تومان هم باید جریمه بدهد.

همه می‌دانستند

عجیب ترین مسئله در مورد این پرونده، به درازا کشیدن تعیین تکلیف آن بود. واقعا نیازی به این همه زمان وجود نداشت. کار از ماه‌ها پیش به پایان رسیده بود و حتی همین محرومیت ۴ ماهه هم بارها از زبان مجریان مختلف تلویزیون اعلام شد. با این حال فدراسیون فوتبال به دلایل واهی و غیرقابل درک، اعلام رأی را تا پایان فصل طول داد و حتی پس از آن هم بدش نمی‌آمد صورت مسئله به توافق بین ۲ باشگاه پاک شود. گویا مهدی تاج و همکارانش خیلی منتظر ماندند پرسپولیس و تراکتور به صلح برسند، اما این اتفاق رخ نداد و آنها دیگر چاره‌ای غیر از اعلام رسمی نتیجه نداشتند. آش به قدری شور شد که حتی صدای اعضای خود کمیته استیناف هم درآمد و آنها رسماً در رسانه‌ها گفتند حکم نهایی در اختیار فدراسیون است.

اعاده حیثیت پرسپولیس

برتری در پرونده حقوقی بیرانوند، بیش از هر چیز دیگری برای باشگاه پرسپولیس جنبه «حیثیتی» داشته است. حقیقت آن است که سرخ‌ها در آغاز فصل گذشته گلر اصلی‌شان را از دست دادند، این دروازه‌بان راهی تراکتور شد و توانست با این تیم به مقام قهرمانی دست پیدا کند. این نتایج قابل تغییر نیستند، اما به هر حال پرسپولیس پرونده را تا آخر پیگیری کرد تا حقانیت خودش را به اثبات برساند. همان روزها رضا درویش، مدیرعامل باشگاه با صراحتی کمتر دیده شده، گفته بود اگر این پرونده را بیرانوند ببرد، برای همیشه از فوتبال خواهد رفت، اما دیدیم که در نهایت این اتفاق رخ نداد.

فرار تراکتور

اگرچه تراکتور هم اکنون بازنده این پرونده لقب گرفته و گلر اصلی‌اش را هم از دست داده، اما وضعیت برای آنها می‌توانست بدتر هم باشد. چطور؟ به این شکل که ادعای باشگاه پرسپولیس در مورد اغوا شدن بیرانوند از سوی همتای تبریزی به اثبات برسد. در این صورت شاید جرایمی مثل محرومیت از پنجره نقل و انتقالاتی شامل تراکتور می‌شد، اما این اتفاق رخ نداد.

غایب سوپر جام

برابر حکم اعلام شده، محرومیت ۴ ماهه بیرانوند از ابتدای فصل جدید مسابقات استارت خواهد خورد. به این ترتیب او از ۲۰ مرداد تا ۲۰ آذر خانه‌نشین خواهد بود و نخستین مسابقه‌ای هم که از کف این دروازه‌بان می‌رود، دیدار سوپر جام مقابل استقلال است. البته حتماً تراکتوری‌ها احتمال محرومیت بیرو را می‌دادند و از مدت‌ها قبل به فکر جذب یک دروازه‌بان جدید بوده‌اند.

3 1 2

روز مانده تا
جام جهانی

0 2 0

روز مانده تا
سری آ

0 1 9

روز مانده تا
بوندس لیگا

0 1 5

روز مانده تا
لیگ برتر

0 1 2

روز مانده تا
لالیگا

0 1 2

روز مانده تا
لیگ برتر

0 1 2

روز مانده تا
لیگ یک

همیشه روی تخت‌الم

یکشنبه ۱۲ مرداد ۱۴۰۳ | صفر ۱۴۴۷ | سال سی و سوم | شماره ۹۴۵۵۹

Zahra Rahimi

فریاد روی سکوی

زهرا رحیمی با پرچم منقش به تصویر کودکان شهید ایرانی در جنگ ۱۲ روزه روی سکوی آسیایی رفت و پیام خونخواهی و ایستادگی داد

پرچم ۳ رنگ ایران را در دید همگان قرار داد؛ پرچمی که حامی پیام مهمی بود؛ پیام یک نوجوان ورزشکار به جهانیان. صحبت از زهرا رحیمی است؛ دختری مرندی که باز هم خبرساز شده است. رحیمی که روزهای گذشته در مالزی و با هم تیمی‌هایش روی سکوهای آسیا رفت، موقع گرفتن مدال، پرچم ۳ رنگ ایران را به نمایش گذاشت اما این پرچم یک پیام هم داشت؛ روی پرچم چهره‌هایی از کودکان ایران نقش بسته بود که در جنگ ۱۲ روزه به شهادت رسیده بودند؛ کودکانی بی گناه که قربانی شده‌اند. رحیمی نه تنها در میدان آسیایی این پرچم را در دید عموم گذاشت که در صفحه اینستاگرامش هم با متن زیبایی نوشت:

زیر پرچمی ایستاده‌ام که نه فقط سه رنگ دارد، نقش خون دارد...

نقش چشم‌های بی بنای کودکانی که میان آوار، هنوز دنبال

عروسک‌شان می‌گردند. دوازده روز جنگ.... در چشمان کوچک‌شان تلنبار شد. و دوازده قرن درد، در چشمانی که میدان گذاشته‌ام که تصویر حالا من با پرچمی قدم به میدان گذاشته‌ام که تصویر شهیدان خاموش، سنگینی‌اش را به جانم انداخته‌اند. آمده‌ام برای مدال نه، آمده‌ام برای فریاد، برای آن صدایی که در خرابی‌ها جا ماند تا بگویم:

ما زنده‌ایم.... و هنوز زیر این آسمان، قلب‌هایی می‌تپد که با هر ضربه‌اش، نام ایران را فریاد می‌زند.

بله این پیام و دلنوشته دختر ایران به همه است؛ پیامی که می‌گوید ما همه داغدار عزیزانمان هستیم، جانمان با وطن است و برای خاکش، مردمانش، هر کاری که از دستمان بر بیاید، انجام می‌دهیم. وطن برای همه است، زن و مرد ندارد، جوان و پیر ندارد.... ما همه کنار هم از وطن دفاع می‌کنیم.

جنگ ادامه دارد، اما نه با موشک، پدافند و... جنگ ایران و رژیم صهیونیستی ادامه دارد، نه با جنگنده، بمب و... جنگ، جنگ آگاه‌سازی است و پیام‌رسانی. این جنگ یک سر برنده و یک سر بازنده دارد و روشن است که سر برنده ایران است و جنگ‌جوها پیش تا دیروز دختران و پسران ایران در میدان‌های ورزشی با سلام‌های نظامی حملات صهیونیست‌ها به خاک و وطن را محکوم می‌کردند اما حالا در پرده‌برداری از چهره تازه‌ترین محکوم می‌کردند اما حملات صهیونیست‌ها به خاک و وطن را جنگجو، روش جدیدی از مبارزه هم به نمایش گذاشته شده است. جنگجوی تازه نفس ایران دختری ۱۶ ساله است؛ دختر تکواندوکاری که سال پیش در بازی‌های پارالمپیک پاریس نه تنها با مدال نقره این بازی‌ها که با تقدیم این مدال به کودکان غزه چهره شد و حالا این بار روی سکوی مسابقات آسیایی، بیش از اینکه مدال برنزش را به نمایش بگذارد،